

Het nieuws in tijden van crisis

Vrijwel iedereen heeft zich teruggetrokken in zijn eigen bastion. Ongekend. Vandaar deze speciale *Volksknar*, die wil laten zien hoe collega's hun gedwongen gevangenschap doormaken. De een komt weer eens aan een boek toe, lezend dan wel schrijvend, de ander toch maar buiten in de tuin. Ieder zijn meug. En voor zolang als het duurt.

Daaraan hebben we de volgende pagina's gewijd. Na een oproep kregen we een spontane response. Niet allemaal even vrolijk. Zes pagina's. Groot bestand, waarvan we hopen dat het ongeschonden in alle mailboxen terecht komt.

Cecilia Tabak van de *Volkskrant*-redactie stuurde ook enkele foto's. 'Misschien ook leuk om te zien hoe we ter redactie doorwerken met minimale bezetting?', schrijft zij. 'Linksboven luisteren we op voorgeschreven afstand naar de ministeriële

persconferentie, hiernaast strekt de rij voor de cateraar - die zwart gehandschoend het eten opschept - zich uit over de volle lengte van de redactiezaal, iedereen op gepaste afstand. Zelfs ons paard op de gang (links onder) voelt zich er zichtbaar ongemakkelijk bij.'

Voor de tegenstelling: een foto uit het archief van **Rob Josselet** die laat zien hoe de redactie in de jaren tachtig op de televisie een crisis in het CDA volgde, toen Elco Brinkman als Kamerlid moest aftreden.

Adriaan de Boer
Jacques de Jong

In maart zou ik veel op stap zijn voor lezingen over *Het goede leven* en *Gouden jaren*. Toen die werden geschrapt, had ik opeens vrij. Zo kon ik doen wat ik al jaren van plan was: de boekenkast op mijn studeerkamer schoonmaken, uitdunnen en reorganiseren. De huishoudtrap heb ik overleefd, schoonmaken bleek geen overbodige luxe en tal van boeken krijgen een roemloos einde bij de kringloop of het oud papier. En zie eens hoe opgeruimd mijn boekenkast nu is. Ongekend! Ik zit daar met een geweldige biografie van Josiah Wedgwood; research voor mijn langetermijnproject over de Industriële Revolutie. Daarnaast werk ik voor een aantal opdrachtgevers en hoop ik een scheurkalender te maken in de trant van *Gouden jaren* voor 2022. Omdat ik al meer dan twintig jaar thuis werk, kan ik - in afwachting van betere tijden en in de hoop dat mijn dierbaren en ik ongeschonden deze coronacrisis doorkomen - vrij gemakkelijk de draad weer oppakken.

Annegreet van Bergen

Nu een belangrijke taak als het van school halen van de kleinkinderen is weggevallen ben ik in de boekenkast gedoken en trof in het jubileumboek van Rijnsburgse Boys deze foto van het seizoen 1970-1971. Ik (18 jaar) was gestopt met wielrennen en gaan voetballen. Dat verliep best goed, want na een paar maanden flink oefenen kwam ik op deze foto te staan van het eerste elftal van de huidige tweededivisionist. Ik was weliswaar nog slechts reserve (bovenste rij, tweede van links), maar daar ging nog wel verandering in komen. Dat gebeurde ook, maar niet zoals verwacht. Ik ging in militaire dienst, studeren, en heb het nooit verder geschopt dan deze enige reservebeurt. Bovendien ben ik nooit meer in voetbalkostuum op de foto gezet. Zo breng ik mijn coronodagen mijmerend door, want als je de ene afslag neemt, mis je alle andere.

Gijs Zandbergen

Pas verhuisd, groot grasveld. Robot-maaier gekocht. Hij is vandaag geïnstalleerd. Voelt alsof je met z'n tweeën bent. Ik hou al een beetje van hem, maar ben me ook al drie keer rot geschrokken. Half elf, werkoverleg. Doe jij het gras, ga ik verder met spitten.

Ina Ruijter

Daags voordat alle deuren dichtgingen, werd ik nog opgeroepen naar Spoedeisende Hulp voor een CT-scan om een aorta-aneurysma uit te sluiten. Sindsdien lees ik *Client E. Busken* en luister naar de Concertzender.

Maurits Schmidt

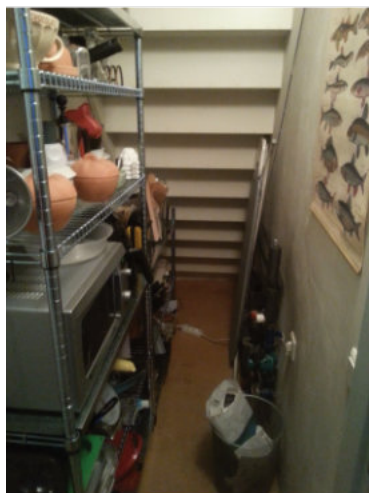
Virus. Feestje.

Erik Beenker

Achter de naaimasjien als kostuumnaaister. Bezigt met het maken van een negentiende-eeuwse zonnemuts voor een film. Jammer dat mijn haar zo beroerd zit.

Rita Smit

Onlangs de box in de Shurgard ontruimd. Spullen teruggehaald van kleinbehuisde kinderen, plus – met het oog op voorgenomen verkoop van mijn woning – het overtolligs dat de makelaar aan het gezicht onttrokken wilde zien. Maar ik blijf. Verkoop afgeblazen, alles uit de opslag staat hier (garage, zolder). Tijd om stellingkasten uit wachtende IKEA-dozen te monteren 'zonder gereedschap'. Trapkast heringericht. Scheelt alvast wat dozen. Maar eerst Jacques helpen deze Knar van de grond te krijgen.

Adriaan de Boer

Ik doe gewoon *Argus*. Onze redactie deed vrijwel alles toch al van huis uit, de wet op de stimulerende achterstand. En wie ook wel weer wil tikken: meldt het even bij redactie@arguspers.nl. Dan reageren Rudie Kagie of ik snel. Voorstellen rond Corona? Mwah. Maar Lucy Prijs, Willem de Bruin en Weert Schenk (en dan vergeet ik vast nog iemand van *de Volkskrant*) weten welk een zonnetje zo'n krantje biedt.

Paul Arnoldussen

Hier zijn we nog veel te dicht bij elkaar, de tuinmannen en ik (staand), maar het is dan ook 16 maart, de eerste dag van de vernieuwing van onze tuin. Dat is een flink stuk grond bij het complex waarin Rita en ik sinds 2015 wonen. Steeds tuinwerk gedaan, maar nu op meer afstand van de hoveniers en later in m'n eentje. 's Avonds mail doornemen en bestuurswerk doen. De rust in de Beethovenstraat bij de Zuidas wordt vooral verstoord door lijn 5, bijna leeg.

Kees Jansen

(als Kees de Graaff 1962-1967 redacteur kunstredactie)

Thuis? Ben al ruim vier jaar thuis, ter verdediging van een alvleeskliertumor. Ze gaven me nog drie maanden, maar met kiloliters chemo is het gerekt tot ruim vier jaar.

Nu is de meet in zicht: binnen een paar weken is het gedaan. Alle knarren zijn welkom op mijn begrafenis, op de heren Broertjes, Tromp en Vuijsje na. Het ga jullie goed!

Peter van Bueren

Thuiszitten? Dat ben ik wel gewend. Ik laat wat vaker de hond van mijn dochter uit in de Crailllose bossen. Ik ben bezig met de afronding van m=ijn boek, en ik kook eens wat vaker. Vandaag *chili senza carne* - op aandringen van de klein-kinderen eten de Repjes steeds vaker vleesloos - en een rijk gevulde salade. Bij het koken altijd een glas wijn binnen handbereik en toepasselijke muziek. Meestal soort van Italiaanse opera, maar dit keer oude Bob Dylan-cd's, ooit gekregen van mijn Bussumse dorpsgenoot Adriaan de Boer.

Martin Rep

Normaal gesproken fiets ik dagelijks 17 km heen en 17 km terug; tennis ik op dinsdag en volley ik op vrijdag. Dat valt allemaal weg, terwijl ik Investico vanaf huis leidt - wat met digitaal overleg mentaal knap vermoeiend is. Dus heb ik de hardloopschoenen weer uit de kast gehaald. Ik zit nu op een traingsschema van eens per twee dagen, maar op het eind van de pandemie loop ik marathons ;-)

Jeroen Trommelen

Wij waren op La Palma en hadden geluk dat we op vrijdag 13 maart, na tien ongewoon warme dagen, terugvlogen precies één dag voor de Spaanse noodtoestand werd afgekondigd. Nu zitten we in vrijwillige quarantaine in ons weekendhuisje te Egmond.

Voorlopig heb ik nog genoeg te doen: thrillers lezen, en ook schrijven en eindredigeren voor *Jazz Bulletin* (het kwartaalblad van het Nederlands Jazz Archief). Het e-book over baritonsaxofonist Pepper Adams, dat ik van de auteur uit Amerika ontving, heb ik - als overtuigd fan van dode bomen - nog net op tijd bij de Copyrette laten uitprinten met een keurig spiraaltje in de rug.

Bert Vuijsje

Ik schrijf, ik lees, ik laat bloed prikken, doe boodschappen en mail - meer dan ooit - met vrienden en geliefden. Maar het allerbelangrijkste is mijn geveltuin. In de schrille voorjaarskou begiet ik de stadsaarde (waarvoor ik heel veel erfpacht betaal), de kuipplanten en de bloemen in hun veelkleurige potten en beleef het wonder van de bloei. Het is pure magie. Net als de poëzie.

Willem Kuipers

Na mijn zes jaar bij *de Volkskrant* kwam ik als hoofdredacteur terecht tussen collega's die zich door god gezonden waanden. Sommigen beten, en dat leverde builen en schrammen op. Ik wilde hen en mezelf kunnen begrijpen en begon aan een vierjarige ploeterstudie psychosociale counseling. Dat papiertje leidde tot een praktijk die ik een jaar of tien heb gehad. M'n volgens velen verrassende behandelmethode staat nu in een overzichtelijk handboek. Vrukt van m'n eerste jaar hark-leunen. Inmiddels ben ik - als schrijver dus - bezig met een roman. Literaire inhoud, losse toon. Mijn dagen gaan op aan bedenken, schaven, schrappen en opnieuw beginnen. De oogst: een halve pagina per etmaal. Het lijkt de Sagrada Familia wel. Het schrijfproces kan de eventuele vertraging van een coronaatje tussendoor dus best hebben. De horde gods was destijds een stuk gevaarlijker. En de meesten van hen zijn al dood.

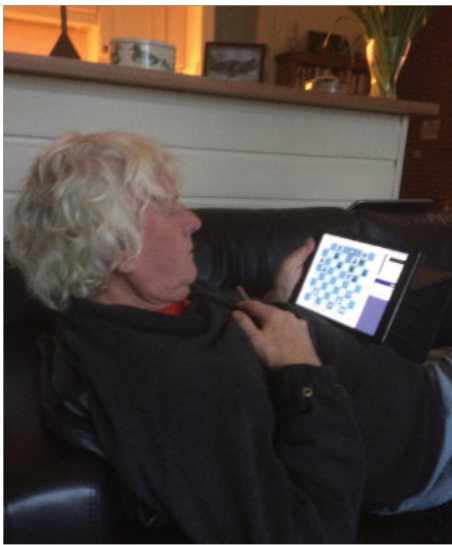
Lars Meiners

In Amstelveen spoedt Cor zich richting Nergenshuizen, ligt de gepensioneerde autismegeleidehond Ingo te doen wat hij graag doet en zit ik achter de tulpen aan *Argus* te werken.

Cor Groeneweg, Lucy Prijs

Schaken doe ik normaal al regelmatig en nu extra veel. Ben lid van Online Schaken, de schaaksite van de Benelux en speel rond de 50 partijen tegelijk tegen echte tegenstanders. Dus niet tegen een computer. Ben daar uren mee zoet. Mijn favoriete tegenstander woont in Australië. Op dit moment wisselen we behalve zetten ook nieuws uit over de ontwikkelingen rond Corona hier en daar.

Verder probeer ik elke dag ten minste tienduizend voetstappen te zetten en zorg ik dat er voldoende eten en wc-papier in huis is.

Foto Els van Capel

Jan van Capel

Voor mij is er niet zo heel veel veranderd sinds corona, ik zit al jaren veel thuis. Ik probeer wel elke dag te wandelen en dat kan gelukkig nog steeds. Het grote verschil voor mij is niet meer langsgaan bij vriendinnen en geen visite meer ontvangen. Ik word wel veel vaker gebeld dan voorheen (lieve burens en vrienden die hun hulp aanbieden) en krijg eindeloos veel Whatsapp-jes toegestuurd. Bijkomend voordeel: zoals half Nederland ben ik gaan klussen. Overal in huis staan nu verfpotten en bakjes met rollers. Daarnaast ben ik ook nog eens een nieuwe appgroep begonnen voor de club vrouwen met wie ik regelmatig koffie drink. Als we niet oppassen, spreken we elkaar straks elke dag!

Maria Hendriks

Mijn vrouw Geraldine geeft college van huis uit, ik bekommer me af en toe om de kleinkinderen en lees als jurylid nog wat Gouden Strop-pulp. Verder: sporten en dus naar buiten. Fiets met houten banden van opa van stal gehaald en al wat proefritjes gemaakt naar boeren achter Twello.

Een selectie voor mijn e-reader gemaakt van boeken die handelen over een wereld na een virus, ramp of soortgelijks.

Deon Meyer, Burgess, Camus, Crichton, Vestdijk (!), Philip Roth, Boccaccio, Saramago, Cormac McCarthy, Atwood. Veel verbeelding hebben deze auteurs.

Maar de werkelijkheid is altijd bizarder dan fictie...

Rolf Bos

Ik zit als hoogbejaarde al jarenlang thuis, maar nu ben ik 100 procent thuiszitter. Dat klotevirus heeft me te pakken. Ik vermoed de 'milde vorm' te hebben.

Om de toename van het niet geringe overgewicht enigszins te bestrijden, zit ik elke dag een tijdje, soms wel twee keer, op een hometrainer-fiets. Valt niet mee.

Allen salut en sterkte in deze barre en bizarre tijd. Hoop dat we er heelhuids doorheen komen.

Victor Lebesque

Bij mij gebeurt er niet veel anders dan anders. Ik ben misschien juist wat vaker de deur uit dan anders, uit angst dat het straks niet meer mag. Ik geniet, op de fiets, van elk mooi moment als het weer even meezit. Vandaag was ik zowaar in Vrouwentroost. Tot de situatie verandert en ik aan huis gekluisterd word, met of zonder enkelband.

Willem Ellenbroek

Wonend in het heetste deel van Amsterdam hebben we zoals veel burens een affiche voor het raam: Stop de GEKTE. Daar heeft niets en niemand wat aangedaan, tot Corona kwam.

Zie de wallen (links boven), enkele maanden geleden gefotografeerd, en de Damstraat (hiernaast) op een zaterdagmiddag. Een beetje onwerkelijke foto's, als na veel ge-photoshop.

Naar Frankrijk om de boel na een winter weer eens flink op de schop te nemen (hierboven) zit er ook niet in. Terwijl de burens van het dorpje vertellen dat er niets veranderd is, blijft niets anders over dan te wachten tot dit pandemonium voorbij getrokken is.

Ik ga weer verder in *La Peste*, livre de poche, nog 200 pagina's.

Ik laat je weten wanneer ik het uit heb.

Wim Ruigrok

Na mijn verhuizing naar Pumerend ben ik in een cultuurhuis naar een schilders-cursus gegaan. Niet om mijn huis te schilderen, maar om een wit doek zodanig met acrylverf te lijf te gaan dat er iets dat op een schilderij leek, tot stand kon komen.

De leraar zei dat ik talent had, maar dat zei ze tegen iedereen. Toch was deze loftuiting voor mij strelend genoeg en ik kocht een stel kwasten, verftubes en doeken om thuis mee aan de slag te gaan. En dat doe ik nu nog steeds met veel plezier. In de werkruimte van mijn vrouw en van mij trek ik me regelmatig terug om een fantasielandschap in fantasiekleuren te schilderen of om mijn herinneringen aan mooie plaatsen, zoals hier de

krijtrotsen van Dover, vorm te geven.

Mijn dochter, museumdirecteur in Middelburg, gespecialiseerd in eigentijdse kunst, vindt ze wel aardig. De schat.

Ruud Gortzak

Nou, één dan uit de honderden (meestal zouteloze) grappen die je van de Corona om de oren vliegen via het internet. De Volksknar wenst iedereen een vruchtbare en creatieve crisis.